

og overnatningssteder, der modtager direkte eller indirekte offentlig støtte. Af konkrete eksempler fra den seneste tid kan nævnes Bispens Cafe i Haderslev Kulturhus, beskæftigelseshuset i Nørre Alslev Kommune, Jelling Kommunes støtte til spisestedet »Lasses mad« i kulturhuset Sandvad Sognegård og kommunalt støttede vandrehjem i Odense Kommune. Hertil kommer hele foreningsområdet, hvor det tilsyneladende er vanskeligt at opretholde vandtætte skodder mellem den kommunale støtte til forsamlingshuse/idrætsklubber og den cafe/restaurationsvirksomhed, der drives af klubberne og forsamlingshusene.

Svar (22/9 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er regeringens holdning, at kommunerne ikke skal yde konkurrenceforvridende økonomisk støtte til hverken hotel- og restaurationsbranchen eller andre brancher. Jeg mener dog også, at den nuværende lovgivning sikrer dette hensyn.

Konkurrenceforvridende offentlig støtte hindres af en række love og regler, herunder kommunalfuldmagtsreglerne. Ifølge kommunalfuldmagtsreglerne må kommunerne ikke uden lovhjemmel drive eller yde støtte til erhvervsvirksomheder, herunder hotel- og restaurationsvirksomhed.

For at sikre en mere effektiv kontrol blev der fra 1. oktober 2000 indført en klar hjemmel for Konkurrencerådet til at gribe ind over for konkurrenceforvridende offentlig støtte, herunder kommunal støtte, der ikke er fastsat i henhold til offentlig regulering.

Konkurrencestyrelsen har oplyst, at styrelsen frem til i dag har behandlet en række klager over konkurrenceforvridende offentlig støtte – bl.a. i relation til hotel- og restaurationsbranchen. Et af resultaterne af disse klager har været den analyse af feriemarkedene, som er at finde i den seneste Konkurrenceredegørelse. Styrelsens undersøgelse af konkurrenceforvridende støtte til vandrehjem resulterede således i, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet præciserede støttekriterierne til sådanne formål.

Jeg finder på den baggrund, at der er tilstrækkeligt klare regler på området. Regelen i konkurrenceloven om konkurrenceforvridende støtte sikrer samtidig hotel- og restaurationsvirksom-

heder en klageadgang i situationer, hvor branchen vurderer, at der foreligger kommunal støtte af denne karakter.

Spm. nr. S 4797

Til skatteministeren (11/9 03) af:

Colette L. Brix (DF):

»Hvordan sikrer ministeren, at der sker en momsmæssig ligestilling af bowlingsporten i forhold til andre sammenlignelige sportsgrene som f.eks. golf, og at der sker en momsmæssig ligestilling af den bowling, der udøves i privatejede bowlinghaller og den bowling, der udøves i offentligt ejede bowlinghaller eller selvejende institutioner?«

Begrundelse

Banelejen i privatejede bowlinghaller belægges med moms. Spørgeren ønsker ministerens begrundelse for, at bowlingklubber og andre, der bowler fast, skal betale moms af deres sportsudøvelse. Spørgeren ønsker endvidere ministerens redegørelse for, hvordan det undgås, at privatejede bowlinghaller udsættes for ublu konkurrence fra offentligt ejede bowlinghaller (f.eks. Odense Bowlinghal, Køge Bowling center og Fredecia Bowlingcenter), hvor banelejen er momsfri.

Svar (23/9 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Først og fremmest skal jeg anføre, at der i momsmæssig henseende ikke gøres forskel på bowling og andre sportsgrene, som f.eks. golf.

I henhold til momslovens § 13, nr. 5, er ydelser i nær tilknytning til sport eller fysisk træning momsfrataget, når ydelserne præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje. Bestemmelsen har baggrund i 6. momsdirektiv artikel 13A, stk. 1, litra m.

Det fremgår udtrykkeligt af fritagelsesbestemmelserne i såvel momsloven som i 6. momsdirektiv, at fritagelsen kun omfatter aktiviteter, som ikke udøves med gevinst for øje. Erhvervsmæssigt salg i forbindelse med sportsaktiviteter er derfor momspligtig.